ՏԻԿՈՒՆ ԱՐԿԱԾՈՒՄԸ

Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ.
— Քեզնեւ ասող ոչ Լսեմ ես ասելիքի Քիչիկ Ղազարի Ղազիկ Ղազարեանի մասին ես... Ի՞նչ...
Լուսինը ոնց որ մի փոքր մեծացավ ու ինքնագոհ ժպտաց.
— Ես ասում եմ, որ Ղազիկ Ղազարեանը ոչ միայն ինձ չի սպանել, այլև ես ինքս եմ նրան ազատել մահից...
Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ ոտքի թռավ ու սկսեց ծիծաղել.
— Լսում եմ, լսում եմ, Լուսին ջան, ինչ ասես որ չես հորինում, որ ինձ ծիծաղեցնես, բայց ես ինչ-որ լուրջ բան եմ սպասում քեզնից, ոչ թե...
Լուսինը նորից նստեց աթոռին ու ոտքերը խաչաձև դրեց իրար վրա.
— Ես ոչ մի բան չեմ հորինում, Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ, ինչ որ ասում եմ, ճիշտ է, ես ինքս եմ ազատել Ղազիկ Ղազարեանին մահից, որովհետև ես նրան սիրում եմ, ինչպես նաև նա ինձ սիրում է, ես նրա կինն եմ, նրա կինը, ինչպես որ ես ձեր կինն եմ, ձեր կինը, ինչպես որ ես ամբողջ աշխարհի կինն եմ, աշխարհի կինը...
Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ ոտքի թռավ ու սկսեց ծիծաղել.
— Լուսին ջան, ես ինչ-որ լուրջ բան եմ սպասում քեզնից, ոչ թե...
Լուսինը նորից նստեց աթոռին ու ոտքերը խաչաձև դրեց իրար վրա.
— Ես ոչ մի բան չեմ հորինում, Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ, ինչ որ ասում եմ, ճիշտ է, ես ինքս եմ ազատել Ղազիկ Ղազարեանին մահից, որովհետև ես նրան սիրում եմ, ինչպես նաև նա ինձ սիրում է, ես նրա կինն եմ, նրա կինը, ինչպես որ ես ձեր կինն եմ, ձեր կինը, ինչպես որ ես ամբողջ աշխարհի կինն եմ, աշխարհի կինը...
Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ ոտքի թռավ ու սկսեց ծիծաղել.
— Լուսին ջան, ես ինչ-որ լուրջ բան եմ սպասում քեզնից, ոչ թե...
Լուսինը նորից նստեց աթոռին ու ոտքերը խաչաձև դրեց իրար վրա.
— Ես ոչ մի բան չեմ հորինում, Ծոհրաբ Համբ Ի Լսեմ, ինչ որ ասում եմ, ճիշտ է, ես ինքս եմ ազատել Ղազիկ Ղազարեանին մահից, որովհետև ես նրան սիրում եմ, ինչպես նաև նա ինձ սիրում է, ես նրա կինն եմ, նրա կինը, ինչպես որ ես ձեր կինն եմ, ձեր կինը, ինչպես որ ես ամբողջ աշխարհի կինն եմ, աշխարհի կինը...

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ
ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԱՒԱՌՆԵՐԸ
—«—
Ա. ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՒԱԿ
ՀԱՅ ՀԱՐՍ
Ա. ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՒԱԿԻ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴԱՐԱՆԸ
Ծանօթութիւն ընթերցողաց. Ստորեւ տպագրուած պատկերները առնուած են Ա. Պարուր Սեւակի «Հայ Հարս» վէպի առաջին հրատարակութենէն, որ լոյս տեսած է Պոլիս 1913 թուականին։ Այդ պատկերները նկարած են Գեղարուեստի Ակադեմիոյ ուսանող Ա. Ալեքսանեան եւ Ա. Ղազարեան։ Ներկայ հրատարակութեան համար նկարները վերանորոգած է Ա. Ալեքսանեան։
Ա. ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՒԱԿ
ՀԱՅ ՀԱՐՍ
Ա. ՊԱՐՈՒՅՐ ՍԵՒԱԿԻ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴԱՐԱՆԸ
Ծանօթութիւն ընթերցողաց. Ստորեւ տպագրուած պատկերները առնուած են Ա. Պարուր Սեւակի «Հայ Հարս» վէպի առաջին հրատարակութենէն, որ լոյս տեսած է Պոլիս 1913 թուականին։ Այդ պատկերները նկարած են Գեղարուեստի Ակադեմիոյ ուսանող Ա. Ալեքսանեան եւ Ա. Ղազարեան։ Ներկայ հրատարակութեան համար նկարները վերանորոգած է Ա. Ալեքսանեան։

Տարեկան գրամագլուխ Ֆոր-Սբրարի ռուսական ապահովագրական

ԾՈՎԱԿԱՍԼ ՍԱՀԱՐ

ՄԱՐԱԴԱՍԻՈՒ ԳԱՂԱՐԱՑՈՒԱԾՔՆԵՐ
—«—
ՆՉ ՈՒ ՉԱՐ
Ծանօթութիւն խմբագրութեան. Ստորեւ տպագրուած պատմուածքը հեղինակուհին յանձնած է մեզի 1914 թուականին, երբ ան Պոլսոյ մէջ կը գտնուէր։ Ցաւալի պատահարներու պատճառով, որոնք ծանօթ են ամէնուն, պատմուածքը չէ կրցած տպագրուիլ։ Ներկայիս, երբ հեղինակուհին ալ մահացած է, մենք կը հրատարակենք զայն։
Ս. ԴԱՒԹԵԱՆ
Ամէն անգամ որ ես ուզեցի ձեր կինը նկարագրել... Ես ամա՛ չուզեցի ձեր կինը նկարագրել, որովհետև ես ինքս ալ չեմ ճանչնար զայն։ Ես ամա՛ չեմ ուզեր ձեր կինը ճանչնալ։ Ես ամա՛ չեմ ուզեր ձեր կինը տեսնել։ Ես ամա՛ չեմ ուզեր ձեր կինը գտ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀԱՅՐԱՊԵՏ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ՀԵՂԻՆԱԿ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Նամակ Ալեքսանդրիայից

Ալեքսանդրիա, 1 մարտի — 2 մայիս հին ոճով

Ալեքսանդրիայի հայ գաղութի կյանքում մեծ հետաքրքրություն է առաջացրել Հայաստանի Հանրապետության հռչակումը։ Հայ գաղութի ներկայացուցիչները հանդիպումներ են ունեցել Եգիպտոսում Հայաստանի Հանրապետության հյուպատոսի հետ։ Հյուպատոսը հայ գաղութի ներկայացուցիչներին տեղեկացրել է, որ Հայաստանի Հանրապետությունը ձգտում է խաղաղ և բարեկամական հարաբերությունների հաստատման բոլոր հարևանների հետ։

Ալեքսանդրիայի հայ գաղութի ներկայացուցիչները որոշել են ուղարկել հեռագիր Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանը՝ շնորհավորելով նրան անկախության հռչակման կապակցությամբ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐ. ՀԱՐՑ. ԳԱՆՁԱՊԱՀԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐ. ՀԱՐՑ. ԳԱՆՁԱՊԱՀԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐ. ՀԱՐՑ. ԳԱՆՁԱՊԱՀԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՍՈՒՐ. ՀԱՐՑ. ԳԱՆՁԱՊԱՀԱՐԱՆ

ԲԱՐԻՔ ՏԷ ՓՈՒՏՈՒԷ

ՍԵՒ ԿԱՏԱՆ ԱՀԱԳ ՍԻՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ

Ա.

ՊԱՏԱՆԵԱՒ ՀԱՅՐ

—Պատմէ՛ մեզի հոգի՛ք, զուարճ մը, մանաւանդ որ ձմեռուան երկար գիշերներ են ...

—Ալ բոլորովին... մոռցա՛ր ես ...

—Մանաւանդ ո՞ր ։

—Ամէն անգամ որ մեզի կ՚ըսես թէ պատմէ՛ մեզի հոգի՛ք, կը նշանակէ թէ ուզես որ քեզի պատմեմ ինչ-որ բան ...

—Ուրեմն ճիշդ չէ՞ ։

—Ինչո՞ւ ճիշդ չէ ։

—Ինչո՞ւ ճիշդ չէ, կ՚ըսես ... Ես ամէն անգամ որ քեզի պատմած եմ ինչ-որ բան, դուն միշտ ըսած ես թէ ան ճիշդ չէ եղած ... Ես ալ ինչ ընեմ, որ ամէն անգամ ինչ որ պատմեմ, դուն ըսես թէ ճիշդ չէ եղած ... Ի՞նչ ընեմ ... Ես ալ ինչ գիտնամ ... Ես ալ լմնցա՛ծ ... Ես ալ լմնցա՛ծ ...

—Ինչ կ՚ըսես ։

—Ի՞նչ կ՚ըսեմ ։

—Ինչո՞ւ ես ալ լմնցած ... Ես ալ լմնցա՛ծ ...